

مرکز مجرب از امام صادق علیه السلام

الموجز فی اصول الفقه

ظنون معتبره

جلسه ۴۳

استاد وافى

المقام الثانی: احکام ظنون المعتبره

بحث در دو موضع است:

الموضع الاول: فی امکان التبعّد بالظن:

بحث در این است که آیا در تبعّد بالظن مفسده ای مترتب است یا خیر؟

قائلین به عدم جواز به ظن می گویند از لحاظ وقوع ممتنع است کما اینکه قائلین به جواز می گویند ممکن الوقوع است.

نظر مصنف: اول دلیل بر امکان شیئی، وقوع آن شیئی است در شریعت اسلامی.

الموضع الثانی: فی ورود التبعّد بالظن بعد ثبوت امکانه:

اصل در عمل به ظن حرمت است، مگر آنچه با دلیل خارج می شود.

دلیل: عمل به ظن یعنی نسبت دادن محتوای ظن به شارع، در مقام عمل واضح است نسبت دادن به شارع زمانی صحیح است که یقین کنیم حکم شارع است وگرنه حرام است.

بعضی از ظنونی که از این اصل خارجند: ۱- ظواهر کتاب ۲- شهرت فتوائیه ۳- خبر واحد ۴- اجماع

منقول به خبر واحد ۵- قول لغوی

مرکز مجاز امام صادق علیه السلام

الفصل الاول: حجية ظواهر الكتاب العزيز

به اتفاق عقلاء، ظاهر کلام هر متکلمی که در مقام شوخی نیست و جدی است، حجت است و آیات قرآن کریم زمانی که مجمل و متشابه نباشند دارای ظواهری هستند که مانند بقیه ظواهر به آنها احتجاج می شود.

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

احتجاج به کلام متکلم متوقف بر چند امر است:

- ۱- ثبوت صدور کلام از متکلم
- ۲- جهت صدور کلام ثابت شده باشد و اینکه متکلم مثلا در مقام شوخی نیست
- ۳- ثبوت ظهور مفردات و جمل کلام
- ۴- حجیت ظهور کلام متکلم و اینکه ظاهر کلامش کاشف از مراد است

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv